

Sygn. akt I C 22/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	Stażysta Kalina Rzepecka-Tomczyk

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017r. w Ostrzeszowie,

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w O.

przeciwko Z. Ś., S. Ś.

o zapłatę

1. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie wydany w postępowaniu nakazowym, w sprawie I Nc 36/11, w dniu 12 lipca 2011r.;

2. nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych S. Ś. i Z. Ś. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 4911,67 (cztery tysiące dziewięćset jedenaście 67/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 22/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 czerwca 2017r.

Powód (...) S.A. z siedzibą w O. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym solidarnie od pozwanych S. Ś. i Z. Ś. kwoty 65727,87 złotych wraz z odsetkami od dnia 15 października 2010r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł z pozwaną S. Ś. umowę kontraktacji na produkcję i dostawę jaj wylęgowych. Na potrzeby związane w wykonaniem umowy powód dostarczył pozwanej paszę o wartości 141427,41 złotych. Po rozliczeniu wartości dostarczonych przez pozwaną jaj oraz uwzględnieniu kwoty zapłaconej przez powoda na rzecz pozwanej, pozwana powinna uiścić na rzecz powoda tytułem reszty ceny za dostarczona paszę kwotę 65727,87 złotych.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 12 lipca 2011r. zobowiązano pozwanych do uiszczenia dochodzonych w pozwie kwot.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani wniesli o jego uchylenie i oddalenie powództwa oraz zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu.

Pozwani podnieśli, iż dostarczona przez powoda pasza była wadliwa i doprowadziła do spadku nieśności, obniżenia wskaźnika zapłodnienia, pogorszenia parametrów wylęgu oraz zwiększenia upadków w stadzie. Pozwani powołując się na uprawnienia wynikające z rękojmi za wady rzeczy sprzedanej zażądali obniżenia do zera ceny dostarczonej przez powoda paszy.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 20 sierpnia 2009r. powód zawarł z pozwaną umowę kontraktacji, na podstawie, której pozwana zobowiązała się do dostarczenia powodowi 1153900 jaj wylęgowych w okresie od maja 2010 roku do stycznia 2011 roku. Wylęg z dostarczonych jaj miał wynosić 80%. Powód na potrzeby związane z wykonaniem umowy dostarczył pozwaną, za pośrednictwem spółki (...) w G., paszę za kwotę 141427,41 złotych. Powód zapłacił również kwotę 60438,55 złotych za dostarczone jaja. Pozwana dostarczyła powodowi jaja za kwotę 136138,09 złotych. W związku ze spadkiem nieśności, upadkami, a następnie koniecznością utylizacji stada pozwana zaprzestała dostarczania jaj powodowi. Termin płatności ostatniej wystawionej przez powoda faktury za pasze upłynął w dniu 24 sierpnia 2010r..

Dowód: umowa k. 6-11, faktury k. 13-21, zeznania świadków R. K. 298-299v i G. W. k. 299-300.

Po dostarczeniu paszy do pozwanej pobierane były próbki paszy do dwóch kopert, z czynności tej sporządzany był protokół podpisany przez pracownika Spółki (...) oraz pozwanych.

Dowód: zeznania świadków A. M. k. 307v i G. F. k. 307v-308, protokół pobrania próbek k. 264.

Pozwana na zabezpieczenie roszczeń powoda wynikających ze sporządzonych przez powoda faktur wystawiła weksel in blanco, który zgodnie z deklaracją wekslową mógł być wypełniony do kwoty zadłużenia istniejącego w dniu wypełnienia. Weksel został poręczony przez pozwanego Z. Ś.. Weksel został wypełniony przez powoda w dniu 29 września 2010r., i zawiera zobowiązanie pozwanej do zapłaty na rzecz powoda kwoty 65727,87 złotych.

Dowód: deklaracja wekslowa k. 97, weksel k. 102.

Powyższy stan faktyczny, który był częściowo niesporny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków, opinii biegłego R. G. (1) oraz przesłuchania pozwanych. Sąd nie uznał za udowodnione twierdzeń pozwanego jakoby pasza dostarczona przez powoda była skażona mikotoksynami i grzybami. Powołani przez pozwanych świadkowie B. D. (k. 59 akt I Cps 33/13) i K. K. (k. 44 akt I Cps 122/13) nie posiadały informacji na temat skażenia paszy oraz przyczyn upadków kur i spadku nieśności. Również na podstawie zeznań świadka R. G. (2) (k. 18-19 akt I Cps 59/16) nie sposób stwierdzić, iż pasza dostarczona pozwanym była skażona. Świadek swoje twierdzenia o jakości paszy opiera na wynikach sekcji padłych kur, w trakcie której zaobserwował uszkodzenia narządów mięsnych. Ustalenie, iż pasza była skażona na podstawie faktu uszkodzenia narządów mięsnych padłych kur byłoby jednak wnioskowaniem zbyt daleko idącym. Brak pewności co do swoich wywodów odnośnie skażenia potwierdza sam świadek zeznając, iż informował pozwanego, że dopiero przeprowadzenie badań laboratoryjnych paszy umożliwi potwierdzenie postawionej przez niego diagnozy. Kolejnym przedłożonym przez pozwanych dowodem na okoliczność skażenia paszy miała być prywatna opinia Zakładu (...) w B.. W opinii tej stwierdzono obecność grzybów oraz mikotoksyn, które mogą prowadzić do upadków i zatrucia pokarmowego. Sąd powziął jednak wątpliwości co do miarodajności i rzetelności przedmiotowej opinii. Pasza do analizy nie została pobrana z kopert zabezpieczonych przy jej dostarczeniu, a z worka, na którym nie było nr identyfikacyjnych i jedynie według oświadczenia pozwanego przyjęto, że jest to pasza dostarczona przez Spółkę (...) w G.. Przy ocenie przedmiotowej opinii najistotniejsze jest jednak to, że jak wynika z jej treści, próbki paszy otrzymano do analizy w dniu 3 września 2010r., a badania zakończono w dniu 9 września 2010r. Natomiast z protokołu pobrania próbek wynika, że zostały one pobrane w dniu 21 października 2010r., a data ta została zamieszczona na protokole zarówno przez pozwanego jak i osobę pobierającą próbki, nie jest więc prawdopodobne, aby doszło do omyłkowego zapisu daty. Opinia została zatem sporządzona na 6 tygodni przed

pobranem próbek paszy. Ponadto, co podkreślał w swej opinii biegły R. G. (1), należy wziąć pod uwagę wpływ czasu pomiędzy dostarczeniem paszy a wykonaniem opinii. Ostatni transport paszy został dostarczony pozwanym w dniu 20 lipca 2010r. natomiast próbki do badania pobrano w dniu 21 października 2010r., a więc po okresie 3 miesięcy ich przechowywania przez pozwanych, co mogło w istotny sposób wpłynąć na ich jakość. Należy również zauważyć, że powód także przedłożył prywatną opinię, która została sporządzona przez Laboratorium Usługowo-Badawcze (...) spółka z o.o., w której nie wykryto obecności mikotoksyn oraz grzybów. W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał, iż pozwani nie wykazali, że dostarczona przez powoda pasza była skażona. Sąd oddalił wniosek o powołanie biegłego z dziedziny weterynarii na okoliczność skażenia paszy, gdyż między innymi w tym zakresie opinię wydał biegły z zakresu drobiarstwa, który powołany był na okoliczność twierdzeń zawartych w zarzutach od nakazu zapłaty, a więc również dostarczenia skażonej paszy. Opinia wydana przez biegłego R. G. (1) wraz z opiniami uzupełniającymi jest zupełna, czytelna i prawidłowo uzasadniona, dlatego też powoływanie na tę samą okoliczność biegłego z pokrewnej specjalizacji, byłoby bezcelowe i prowadziłoby jedynie do wydłużenia postępowania oraz zwiększenia jego kosztów.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 535 § 1 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie powód sprzedał pozwanej paszę, za którą pozwana zobowiązana była do zapłaty kwoty 141427,41 złotych. Pozwana w ramach zapłaty za paszę dostarczyła jednak powodowi jaja za cenę 136138,09 złotych. Powód zapłacił za jaja 60438,55 złotych, w pozostałym zakresie ich cena miała zostać potrącona z należności za paszę. Powód zobowiązany był zatem do zapłaty na rzecz pozwanej kwoty 75699,54 złotych. Po umniejszeniu zobowiązania pozwanej z tytułu zapłaty za paszę o należność jaką powód powinien był zapłacić za dostarczone jajka, do zapłaty na rzecz powoda pozostała kwota 65727,87 złotych i taka też kwota widnieje na przedłożonym przez powoda wekslu.

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 28 maja 1936 r. – Prawo wekslowe zapłatę weksla można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. W myśl art. 32 powołanej ustawy poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył.

Pozwany Z. Ś. poręczył za wystawiającą weksel, dlatego też odpowiada wobec powoda solidarnie z pozwaną S. Ś..

Termin płatności ostatniej wystawionej przez powoda faktury za pasze upłynął w dniu 24 sierpnia 2010r., jego zobowiązanie stało się wtedy w całości wymagalne, natomiast weksel został wypełniony w dniu 29 września 2010r., dlatego też żądanie zasądzenia odsetek od dnia 15 października 2010r. należało uznać za uzasadnione.

Sąd rozstrzygając w sprawie po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, zgodnie z art. 496 kpc wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W związku z powyższym wobec zasadności powództwa Sąd w pkt 1 wyroku utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 12 lipca 2011r..

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód poniósł koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600,- złotych, ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17,- złotych na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. – o opłacie skarbowej oraz opłaty sądowej w kwocie 822,- złotych. Dlatego też w nakazie z dnia 12 lipca 2011r. zobowiązano pozwanych, jako stronę przegrywającą proces, do zwrotu powodowi kosztów procesu w kwocie 4439,-złotych.

Nieuiszczone koszty sądowe w niniejszej sprawie to kwota 2108,66 złotych, na którą składają się koszty wynagrodzenia biegłego R. G. (1) – 4680,17 złotych oraz koszty stawiennictwa świadka w kwocie 231,50 złotych. Pozwani jako strona przegrywająca proces zobowiązani zostali do zapłaty nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka